

Parafia
Św. Franciszka z Asyżu
w ŁODZI

TRIDUUM PASCHALNE

KS. RADOSŁAW KRYCH

Święta Wielkanocne to są właśnie "święta" (liczba mnoga). Trwają trzy dni – trzy razy po 24 godziny. Mówimy o tzw. TRIDUUM PASCHALNYM, czyli trzech dniach paschy, trzech dniach naszej Wielkanocy. O Triduum Paschalnym mówimy też, że są pamiątką męki, śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Dlatego gorący apel do wszystkich. Dobrze przeżyć Triduum Paschalnego zakłada wcześniejsze zrobienie porządków. Do czwartku wszystko powinno być już sprzątnięte, wytrzepane, umyte, wyprane. W czwartek zaczyna się święto.

Wielki Czwartek 17.04.2025

MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ – GODZ. 18.00

W czwartkowy wieczór zaczyna się pierwszy dzień Triduum – męka Chrystusa. Pamiętamy o Ostatniej Wieczery, ale także o trwodze Getsemani, pojmaniu, skazaniu, niesieniu krzyża i konaniu na krzyżu. W Wielki Czwartek o 18.00 będzie Msza Wieczery Pańskiej.

Może nam się zdarzyć, że wchodząc do kościoła na Mszę Wieczery Pańskiej, z przyzwyczajenia przyklękniemy przed tabernakulum. Tymczasem tabernakulum jest puste, o czym świadczy zgaszona wieczna lampka. Jest tak po to, aby wszyscy uczestnicy wielkoczwartkowej liturgii mogli przyjąć Komunię Świętą z chleba konsekrowanego na tej właśnie Eucharystii. To sprawia, że znak spożywania jednego chleba i picia z jednego kielicha staje się bardziej czytelnym. Bo wszyscy, wraz z Jezusem i Apostołami, uczestniczymy w Ostatniej Wieczery; Chrystus teraz wydaje za nas swoje Ciało i swoją Krew, które teraz spożywamy. Chcemy, by to co się działo w Wieczerniku uobecniło się w naszym kościele. Tak jak Jezus umył nogi Apostołom, tak ks. Proboszcz umyje nogi parafianom. Po Mszy Świętej Najświętszy Sakrament przenosimy do ciemnicy i jesteśmy z Nim w czasie jego uwięzienia. Po zakończeniu liturgii następuje tzw. obnażenie ołtarza. Codzienna, czysto praktyczna czynność zdjęcia obrusa z ołtarza, w tym świętym czasie nabrała znaczenia symbolicznego i stała się alegorią opuszczenia Jezusa przez uczniów i odarcia Go z szat.

Wielki Piątek 18.04.2025

LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ – GODZ. 18.00

Pierwszy Dzień kończy się Liturgią Męki Pańskiej, której centrum jest Krzyż i nasza tego Krzyża adoracja. Tego dnia zgromadzimy się na liturgii o godz. 18.00. Ta liturgia wprowadza nas w drugi dzień Triduum. Chrystus umiera. W kalendarzu jest piątek wieczór, ale liturgicznie zaczyna się Wielka Sobota. Zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła w Wielki Piątek nie celebrowane są Eucharystie, lecz Liturgie Męki Pańskiej. Czerwony kolor szat liturgicznych jest nie tylko kolorem męczeństwa, ale królewskiej purpury. Chrystus jawi się nam bowiem jako Pan królujący z drzewa Krzyża. Czytany dziś opis Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa

według św. Jana nawiązuje do obrzędu koronacji królów izraelskich.

Liturgia rozpoczyna się od wejścia asysty w całkowitej ciszy. Ołtarz jest obnażony: bez obrusa, krzyża i świeczników. Celebrans pada na twarz, a wszyscy obecni w kościele klękają. Ten gest prostracji (łac. prostratio) zachował się, oprócz liturgii Wielkiego Piątku, jedynie podczas Mszy świętej, a także podczas składania profesji w niektórych zakonach. Celebrans podchodzi do miejsca przewodniczenia i bez żadnego wstępu rozpoczyna modlitwą, po której następują czytania mówiące o Męce Jezusa (z Księgi Proroka Izajasza i Listu do Hebrajczyków) oraz, jak to już zostało powiedziane, Pasja według św. Jana. Stanowi ona centralny element liturgii Słowa i dlatego bardzo godne polecenia jest jej zaśpiewanie, co dodaje celebracji piękna i głębi.

Charakterystyczna dla liturgii Wielkiego Piątku jest uroczysta modlitwa powszechna, którą śpiewa na przemian diakon i celebrans. Obecny tekst w dużej mierze pochodzi z VIII wieku, ale nawiązuje do normalnego formularza modlitwy powszechnej używanego w Rzymie już ok. 450 roku. Wezwań jest dziesięć: za Kościół święty, za papieża, za wszystkie stany Kościoła, za katechumenów, o jedność chrześcijan, za Żydów, za niewierzących w Chrystusa, za niewierzących w Boga, za rządzących państwami oraz za strapionych i cierpiących.

Jednym z najważniejszych elementów Liturgii Męki Pańskiej jest adoracja Krzyża. Początki tego obrzędu sięgają IV wieku, kiedy zostały odnalezione przez cesarżową Helenę relikwie Krzyża Świętego. Uczestnicy liturgii oddają cześć Krzyżowi Świętemu przez przyklęknięcie lub przez ucałowanie. Po oddaniu czci Krzyżowi przez część wiernych, kapłan podnosi go przed ołtarzem, wierni zaś adorują go przez jakiś czas w milczeniu. Czas na osobiste uwielbienie Krzyża będzie po zakończeniu liturgii, kiedy zostanie on wystawiony do adoracji; tak też będzie również przez całą Wielką Sobotę.

Ostatni obrzęd Liturgii Męki Pańskiej to przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego. Użycie kołatek jest zwyczajem sięgającym X wieku, mającym wyrazić nasze uczestnictwo w pogrzebie Jezusa. Umieszcza się w Grobie Najświętszy Sakrament, Krzyż natomiast pozostaje na zewnątrz do uczczenia przez pocałunek. Monstrancja przykryta jest welonem symbolizującym całun, w który owinięte było Ciało Pana Jezusa. Jest on zarazem zasłoną skrywającą tajemniczość wydarzeń Wielkiej Soboty. Aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej przyklękamy przed Krzyżem, adorujemy Najświętszy Sakrament w Grobie Pańskim, tabernakulum natomiast cały czas pozostaje puste (unikamy więc odruchowego przyklęknięcia przed nim).

Wielka Sobota 19.04.2025

Najlepszym świętowaniem Wielkiej Soboty jest... cisza. Pan Jezus jest w grobie. Tego dnia przynosimy święconkę

do kościoła, ale to nie jest najważniejsza sprawa. Pamiętamy – przychodzimy, by modlić się przy grobie. Trwać na adoracji, w ciszy opłakiwać śmierć Jezusa. Przy okazji – poświęćmy pokarmy. Kto myślowo odwraca te sytuacje to nie ma jeszcze pojęcia na czym polegają święta. Zaplanujmy na piątkowy wieczór i sobotę (czyli na drugi dzień Triduum) swoją adorację. Przyjęło się mówić, że Wielki Piątek jest jedynym dniem w roku, w którym nie odprawia się Mszy Świętej. A to nieprawda! W Wielki Piątek rzeczywiście nie ma Eucharystii, ale za to jest Liturgia Męki Pańskiej. Natomiast w Wielką Sobotę w liturgii nie dzieje się zupełnie nic (poza Liturgią Godzin), jest ona dniem całkowitej liturgicznej ciszy.

Co się stało?

Wielka cisza spowiła ziemię;

wielka na niej cisza i pustka.

Cisza wielka, bo Król zasnął.

Ziemia się przelękła i zamilkła,

bo Bóg zasnął w ludzkim ciecie,

a wzbudził tych, którzy spali od wieków.

Bóg umarł w ciecie, a poruszył Otchłań.

(ze Starożytniej homilii na Świętą i Wielką Sobotę).

Wigilia Paschalna, którą rozpoczynamy w sobotę wieczorem, liturgicznie nie należy już do Wielkiej Soboty, ale do Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Dlatego w Mszale Rzymskim jest kategoryczne polecenie: „Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć przed zapadnięciem nocy, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.”

Wigilia Paschalna

GODZ. 21.00 (PRZYNOSIMY ZE SOBĄ ŚWIECE)

Trzeci dzień Triduum zaczyna się w sobotni wieczór. Zmierchem zaczyna się najważniejsze nabożeństwo Triduum Paschalnego i całego roku liturgicznego. Jest to nabożeństwo Wigilii Paschalnej. Wielkanoc – WIELKA NOC musi się dziać w nocy. To ma być najważniejsza noc w roku. Zapraszamy na tę liturgię w sobotę wieczór, o godzinie 21.00, ale pamiętajmy, że rozpoczyna się już trzeci dzień Triduum. Będzie to już niedziela. To będzie długa i piękna liturgia. Poświęcenie ognia. Wigilia Paschalna rozpoczyna się od poświęcenia ognia. Po poświęceniu ognia, przyozdabia się paschał znakiem krzyża, alfą i omegą (pierwszą i ostatnią literą alfabetu greckiego) oraz cyframi bieżącego roku, a także pięcioma symbolicznymi gwoździami. Paschał powinien być zrobiony z naturalnego pszczelego wosku. Następnie paschał wnosi się do ciemnego kościoła.

Symbol zapalanej świecy. Od płomienia paschału zapala się świece, które wierni przynieśli ze sobą. Trudno o bardziej wymowny symbol dla ukazania zwycięstwa Zmartwychwstałego Chrystusa nad ciemnością grzechu i nocą śmierci. A jako że samego momentu Zmartwychwstania nikt nie oglądał i nie potrafimy opisać słowami tego, co się wydarzyło, zatrzymujemy się na symbolach, w nadziei, że są one w stanie wyrazić więcej niż słowa. Ileż taki jeden płomień jest w stanie dać światła! Każdy, kto zobaczy to światło coraz bardziej rozjaśniające kościół, nie potrzebuje słów, aby zrozumieć, że Pan prawdziwie Zmartwychwstał i jest Światłością świata.

Następnie zostaje wyśpiewane Orędzie paschalne, zwane także Benedictio cerei (łac. Pochwała świecy) lub, od początkowego słowa, Exsultet. Obecnie używany tekst pamięta prawdopodobnie lata pierwszych chrześcijan i pochodzi z IV wieku. Bardzo rozbudowana Liturgia Słowa należy do

najstarszych elementów Wigilii Paschalnej. Obecnie używa się dziewięciu czytań: siedmiu ze Starego Testamentu, fragmentu z Listu św. Pawła do Rzymian (tzw. Epistoła) oraz opisu Zmartwychwstania z Ewangelii wg św. Łukasza. Czytania mówią o wspaniałym dziele stworzenia i jeszcze wspanialszym dziele odkupienia, o cudownym stworzeniu człowieka i jeszcze cudowniejszym odkupieniu go w Chrystusie. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu śpiewany jest, przy dźwięku dzwonów i organów hymn „Chwała na wysokości Bogu”. Wtedy też zapala się świece ołtarzowe. Po Epistole śpiewa się uroczyste, wielkanocne Alleluja.

Trzecią, po Liturgii Światła i Liturgii Słowa, częścią Wigilii Paschalnej, jest Liturgia Chrzcielna. Niemal od początku w Noc Zmartwychwstania Pańskiego udzielano sakramentu chrztu świętego. Po odśpiewaniu litanii do Wszystkich Świętych błogosławi się wodę chrzcielną. Dokonuje się to poprzez odmówienie modlitwy, w trakcie której wstawa się do wody paschał. Wreszcie udziela się sakramentu chrztu zgodnie z rytuałem i sakramentu bierzmowania. Po włączeniu do wspólnoty Kościoła nowych członków, wszyscy obecni odnawiają swoje przyrzeczenia chrzcielne: z zapalonymi (od paschału) świecami w rękach wyrzekają się szatana i wyznają wiarę, a następnie zostają pokropieni przez celebransa dopiero co poświęconą wodą.

Modlitwa wiernych kończy Liturgię Chrzcielną, a wraz z przygotowaniem darów rozpoczyna się czwarta część Wigilii Paschalnej – Liturgia Eucharystyczna. Cała liturgia Wigilii zmierza ku Eucharystii, która stanowi szczyt celebracji Misterium Paschalnego. Warto zatroszczyć się o jak najbardziej uroczyste jej sprawowanie. Podczas niej nowo ochrzczeni przyjmują Pierwszą Komunię Świętą. W Polsce szczególnie doniosły moment w przeżywaniu wielkanocnej radości stanowi procesja rezurekcyjna. Jest ona uroczystym ogłoszeniem światu Zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego. Powinna się ona odbyć bezpośrednio po Wigilii Paschalnej. Wtedy odśpiewanie hymnu Te Deum laudamus (łac. Ciebie Boga wysławiamy) i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem kończy wspólną modlitwę.

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

20.04.2025

GODZ. 7.30; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00.

Święte Triduum Paschalne nie kończy się wraz z zakończeniem Wigilii Paschalnej, lecz trwa przez całą Niedzielę Wielkanocną, aż do Nieszporów. Msze święte w niedzielę Wielkanocną odprawiane będą o godz. 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00. W niedzielę wieczorem jest już po świętach. Kończy się Triduum Paschalne. Trzy najważniejsze dni w ciągu całego roku. To jednak zbyt krótko, aby nacieszyć się ze Zmartwychwstania Chrystusa, i dlatego, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, świętowanie Wielkiej Nocy rozciągamy na całą Oktawę, aż do białej niedzieli (łac. Dominica in albis), kiedy nowo ochrzczeni zdejmowali swoje białe szaty i zakładali zwykłe ubrania. Obecnie pierwsza niedziela po Wielkanocy jest też Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Nie tylko jednak jeden tydzień, ale całe siedem tygodni Okresu Wielkanocnego, jest czasem radości, o czym mówi nam już św. Atanazy (zm. 373 r.): „Pięćdziesiąt dni od Niedzieli Zmartwychwstania do Niedzieli Zesłania Ducha Świętego obchodzi się z wielką radością jako jeden dzień święteczny, co więcej, jako «wielką niedzielę»”. Jeśli poważnie traktujemy naszą wiarę, to Wielkanoc musi być czymś więcej niż koszykiem ze święconką.

Podsumowanie

roku 2024

NA ZAKOŃCZENIE ROKU 2024 **KS. PROBOSZCZ ANDRZEJ MICHALAK W PARAFII ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU W ŁODZI** DOKONAŁ PODSUMOWANIA WSZYSTKIEGO CO SKŁADA SIĘ NA ŻYCIE I FUNKCJONOWANIE NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ. OTO OBSZERNE FRAGMENTY TEGO SPRAWOZDANIA:

SPRAWY DUSZPASTERSKIE

Patrząc na kończący się rok, najpierw trzeba powiedzieć, że to, co jest najważniejsze w kwestii duchowej, nie jest mierzalne. Żadne liczby nie oddadzą tego, co dzieje się w ludzkim sercu. Pan Bóg wie najlepiej, jaki był ten rok, gdy chodzi o nasze duchowe przeżywanie, co się działo w naszych sercach, w naszym życiu, co się działo w ludziach, którzy się nawracali, ale też co się działo w tych, którzy odchodzili od Boga. My dziękujemy Bogu za to, że mamy tę parafię, ten Kościół, że tutaj gromadzimy się na Eucharystii, tutaj słuchamy Słowa Bożego, tutaj korzystamy z sakramentów, zwłaszcza z sakramentu pokuty i pojednania.

Tutaj w tym roku **67 dzieci przyjęło chrzest**. Było **150 pogrzebów**, **84 osoby były przygotowane do swojej śmierci poprzez sakramenty**. **Niestety 66 osób odeszło bez sakramentów**. **W tym roku 4 małżeństwa zawarły ślub w naszym kościele**, jest to o dwa małżeństwa mniej niż w roku ubiegłym. Jest to, bez wątpienia, znak dzisiejszych czasów, w których coraz mniej ludzi z wiarą podchodzi do tego wydarzenia, którym jest małżeństwo i decyduje się na sakramentalny ślub. **Do Pierwszej Komunii Świętej przystąpiło 139 dzieci**. **Bierzmowanie przyjęło 37 młodych osób**. **Niestety 4 osoby dokonały aktu apostazji, wyłączając się ze wspólnoty Kościoła**.

W pierwsze piątki miesiąca nasi księża odwiedzają co miesiąc około 50 osób. Oprócz tego jeszcze mamy pod opieką trzy domy pomocy społecznej, które odwiedzamy co miesiąc. **W jednym z nich jest około 50 osób, w dwóch pozostałych po ok. 70 osób**. Oprócz tego zdarzają się co miesiąc pojedyncze wezwania do chorych, których też odwiedzamy z sakramentami.

Nasza parafia liczy sobie 15.200 osób. Z tej liczby 8,7% uczestniczy w niedzielnej Eucharystii.

Bardzo nas cieszy, że w parafii są różne grupy duszpasterskie, które cały czas rozwijają się i dochodzą do nich nowe osoby. Stanowią one skarb naszej parafii. Jako pierwszą wymienię **Akcję Katolicką**, bo to wspólnota która najdłużej, bo już 26 lat działa przy naszej parafii. Są to osoby, które całym sercem oddane są **Kościółowi i Panu Bogu**. Serdecznie dziękujemy wszystkim wspólnotom parafialnym, zawsze też można liczyć na ich pomoc. Cieszymy się z tego, że mamy naszą parafialną **Asystę**, która zawsze staje na wysokości zadania, przy różnych ważnych uroczystościach, że mamy wspólnotę ministrantów.

Mamy też **Apostolstwo Modlitwy Różańcowej**. Jest to sześć 20-osobowych wianków ludzi, którzy modlą się na różańcu codziennie. Mamy dwa istniejące już od lat kręgi **Domowego Kościoła**, właśnie zawiązuje się trzeci. Jest też scholka dziecięca, którą prowadzi ksiądz Maciej. Dziewczynki mają próby w każdą sobotę o godzinie 10.00, podobnie zresztą jak ministranci. Cieszymy się też z tego, że powstała nowa wspólnota formacyjna dla dzieci, która skupia w sobie zarówno członków scholi, jak i ministrantów. Jest to **Oaza Dzieci Bożych**, która również spotyka się w soboty o godzinie 11.00. Gdy chodzi o tę stronę muzyczną naszej

parafii, mamy **Zespół Obdarowani**. Bardzo cieszymy się z niego, bo tworzą go ludzie dorośli, którzy mają własne rodziny, ale z potrzeby swoich serc pięknie służą raz w miesiącu, w pierwszą niedzielę miesiąca, na Mszy świętej i na uwielbieniu. Bardzo się też cieszymy, że powstała i rozwija się wspólnota **Oazy Młodzieżowej**, która spotyka się w każdy piątek o godzinie 19.

Ks. Adam prowadzi dwie wspólnoty cieszące się dużym zainteresowaniem ze strony wiernych: **Krąg Biblijny i Szkołę Duchowości**. Wielkim darem dla naszej parafii jest też **Szkoła Modlitwy Słowem Bożym**, którą prowadzi siostra Leonarda. Udało się w tym roku zorganizować dwie edycje **Kursu Alpha**. Było to, jak się okazało, trafione przedsięwzięcie, ponieważ przyszły na te obydwie edycje zarówno osoby, które już są z Kościołem związane, jak i takie, które do tej pory zachowywały dystans wobec Kościoła.

Są też takie osoby, które po zakończeniu kursu Alpha kontynuują dalej spotkania i utworzyły nową wspólnotę, którą nazwaliśmy tymczasowo **„Po Kursie Alpha”**, która spotyka się w każdy wtorek o godzinie 19.00.. Ta wspólnota jest otwarta. Nawet jeśli ktoś nie uczestniczył w Kursie Alpha, to może do niej dołączyć. Inną wspólnotą, która powstała w tym roku, jest grupa **Dwunastu Kroków w Duchu Chrześcijańskim „Naprawdę Życ”**. Jest wiele osób, które są wdzięczne Panu Bogu za to, że znalazły to miejsce. Grupa ma otwarty charakter, bo mogą w niej być osoby uzależnione, współuzależnione, dorosłe dzieci alkoholików i w ogóle każdy, kto chce uporządkować swoje życie.

W tym roku została też na nowo uformowana Rada Parafialna. W tej radzie jest około osiemnastu osób. Są to głównie przedstawiciele i liderzy wspólnot naszej parafii. Będziemy się starać, żeby na spotkaniach Rady zapadały wszystkie najważniejsze decyzje związane z funkcjonowaniem parafii.

WYDARZENIA OŻYWIJĄCE WSPÓLNOTOWO NASZĄ PARAFIĘ

Ważnym wydarzeniem w naszej parafii był nasz drugi już **Festyn Parafialny**, który odbył się 29 września 2024 roku. Po raz pierwszy ten festyn połączony był z **Biegiem Parafialnym Franciszek Run „Pax et Bonum”**. Myślę, że obydwie wydarzenia były bardzo cenne. Będziemy chcieli je kontynuować.

Innym ważnym wydarzeniem duchowym były kwietniowe rekolekcje dla młodzieży, **Talitha Kum**. To były rekolekcje głównie dla kandydatów do bierzmowania. Będziemy jednak chcieli, żeby kolejne edycje tych rekolekcji obejmowały szerszą grupę młodzieży.

Również dla młodzieży ważnym wydarzeniem był nasz wspólny wyjazd wakacyjny do **Wierchomli Wielkiej**. Były tam też dwie rodziny, młodzież i dzieci i był to bardzo piękny czas. Nie było nas wiele, ale miejmy nadzieję, że w kolejnych latach parafianie też będą odpowiedzialni na to zaproszenie.

ADMINISTRACJA I FINANSE

Wpływy i ofiary składane na tacę

Dziękujemy Wam bardzo, Kochani Parafianie, za to, że troszczycie się o naszą parafię, że macie w sercu zrozumienie, że kościół i parafia potrzebuje wsparcia finansowego i materialnego. Myślę, że wszyscy dobrze rozumiemy, że nie to jest najważniejsze, ale bez tego też nie da się funkcjonować. Dlatego, za to Wasze wyczucie i troskliwość serdecznie Wam dziękujemy.

W każdą niedzielę i dni uroczyste ofiara zbierana na tacę wynosi w sumie mniej więcej 5.5 tysiąca zł. Średnio jedna taca w miesiącu jest przeznaczona na potrzeby naszej diecezji. Pozostałe idą na utrzymanie naszej parafii. Jest oczywiście grupa osób, która także regularnie wpłaca na konto naszej parafii, za te ofiary też z serca dziękujemy. Wielu z Was składało też ofiary przy okazji zamawiania wspominek za bliskich zmarłych i te ofiary wyniosły w sumie 23.125 zł. Bardzo też za nie dziękujemy.

Jak wiecie, naszą żelazną zasadą jest, że nie przyjmujemy ofiary podczas tzw. kolędy. Ale niektórzy z Was przynieśli ofiarę do Kościoła w kopertach składanych na tacę. Z tych kopert uzbierało się dodatkowo 32 tysiące złotych. Za nie też serdecznie dziękujemy.

Mamy też wpływy od najemców w naszym budynku biurowym po prawej stronie kościoła. Średnio wynosiły one w tym roku ok. 18 tysięcy miesięcznie.

Stan konta parafii na dzień 31 grudnia 2024r. wynosił 202 313,45 zł.. To wszystko dzięki Waszemu sercu i Waszej troskliwości.

Wydatki

Miesięcznie około 18 tysięcy przeznaczamy na pensje dla naszych pracowników: dla pana kancelisty, dwóch panów organistów, siostry zakrystianki, państwa, którzy sprzątają kościół, pani, która sprząta budynek biurowy, osoby, który zajmuje się administracją budynku biurowego i pani, która posługuje w kuchni. Gdy chodzi o bieżące wydatki, takie jak rachunki, naprawy i tym podobne, to się zmienia w zależności od miesiąca. Zazwyczaj jest to około 10 tysięcy.

Czasem było to więcej, zwłaszcza w miesiącach zimowych, kiedy są większe rachunki za gaz. Wszystkie dokładne dane znajdują się w comiesięcznym bilansie sprawozdawczym.

Inwestycje

Największą inwestycją w 2024 roku była wymiana kostki brukowej przed Kościołem i zakup domku na śmieci. Całkowity koszt tego przedsięwzięcia wyniósł 66.408,40 zł.. Dzięki temu mamy teraz więcej miejsc parkingowych. Samochody osobowe mogą wjeżdżać na teren przed kościołem oraz, gdy jest otwarta brama, można również stawiać samochody na miejscach parkingowych na terenie z boku kościoła.

W zeszłym roku postawiliśmy nowy dębowy krzyż misyjny, z czego się też bardzo cieszymy. Całkowity koszt tej inwestycji wyniósł około 4 tysiące złotych.

Dużym przedsięwzięciem, które już zaczęliśmy jest remont bocznej **Kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej**. Ta kaplica jest już zamknięta. W przyszłości będzie tam kaplica całodziennej adoracji Najświętszego Sakramentu. Jest już zrobiony piękny projekt. Zostanie zachowany maryjny charakter tej kaplicy, ale jednocześnie nadany będzie charakter adoracyjny. Przepuszczamy, że koszt remontu kaplicy może przekroczyć 100 tysięcy zł.

Zapowiedzieliśmy w zeszłym roku, że staramy się o nowy, zamykany i wygłuszony konfesjonał. Nadal szukamy takiego, który byłby najbardziej optymalny, gdy chodzi o jego użyteczność i koszt, ponieważ koszty takich konfesjonałów kształtują się pomiędzy 25 a 50 tysięcy złotych.

Tyle ze spraw finansowych i administracyjnych, ale także i duchowych. Ale to co jest najważniejsze, to jest to, że ta nasza kochana parafia, to jest nasze wspólne dobro. Najbardziej się cieszymy z tego, że coraz bardziej tworzymy wspólnotę, że się coraz lepiej znamy, że coraz więcej ludzi lubi tutaj przychodzić, przebywać, wspólnie się modlić, wspólnie szukać dróg do Pana Boga. Widzimy jak bardzo Bóg się o nas troszczy, że możemy podejmować kolejne inwestycje i prace, również te duchowe, żeby to miejsce służyło nam jak najlepiej w naszej drodze do Pana Boga. Myślę, że największe słowa dziękczynienia należą się właśnie Panu Bogu, który tak bardzo troszczy się o nasz Kościół i o naszą Parafię.

Ks. Proboszcz Andrzej Michalak

